

snedkeri — alt sammen til Skade for de selvstændige næringsdrivende, som i en vanskelig Situation som denne faar deres Kredit opsagt. Men de Selskaber, af hvis Bestyrelse de Herrer Bankdirektører er Medlemmer, skal naturligvis holdes oppe og skal have den fornødne Kapital.

I Forbindelse hermed vil jeg pege paa, at Bankerne i Krigsperioden ganske kritikløst var medvirkende til, at vi blev belempret med den nye Gullaschadel, der igennem at Bankerne belaaente Varepartier i stor Udstrækning og i høj Grad uden at have Overblik over hele Valutasituationen og Pengemarkedet. Dette har været medvirkende til den vanskelige Valutasituation, vi nu har. Hvorledes gjorde Bankerne saa disse Forretninger, som jeg her nævner? Ikke som almindelige Bankforretninger; enkelte Banker har ogsaa beregnet sig Andel i Købmandsavancen, og dette bør ikke finde Sted.

Jeg kunde ønske, at der blev fremsat et Lovforslag, som hindrede Tjenestemænd saavel som Direktører i offentlige Pengeinstitutioner i at tage Sæde i Aktieselskabers Bestyrelse eller drive selvstændig Næring. Jeg vil anbefale, at et saadant Lovforslag bliver taget under Overvejelse, og jeg tillader mig at forespørge den højtærede Minister, om han vil være medvirkende hertil.

Maa jeg et Øjeblik beskæftige mig med de københavnske Jernbaneforhold. Københavns Centralbanegaard er ikke indrettet som Endestation, men benyttes som saadan, og ved Rangeringen medgaar der et uhyre Spild af Tid, Slid paa Materiellet og unyttig Brug af dette. Det er vist Tanken at faa dette ændret; men det lader sig vel neppe gøre, før Ringbanen om København-Frederiksberg bliver virkeliggjort. Ikke mindst af Hensyn til den sidstnævnte Kommune, som med Hensyn til Jernbaneforbindelser er ganske stiftmoderligt behandlet, vil jeg anbefale den højtærede Trafikminister at tage under Overvejelse, at de fornødne Forarbejder bliver udført snarest og i saa stor Udstrækning som muligt, for at denne Plan snarest kan realiseres og Baneforholdene i København og paa Frederiksberg derved bliver forbedret. Det er kun et naturligt Krav fra Landets næststørste Kommune, som herved vil blive opfyldt.

Dernæst skal jeg gøre en Bemærkning angaaende vor Skattelovgivning. Naar en Borger flytter fra en Landkommune for en kortere Tid, f. Eks. tager Sommerophold, eller han har baade en Opholdskommune og en Erhvervskommune, saa bør der foretages saadanne Foranstaltninger, at Skatteyderen kun kommer til at betale Skat eet Sted. Jeg ved, at København og Frederiksberg har truffet en speciel Ordning paa det Omraade, saaledes at der indenfor disse Kommuner kun betales eet Sted; men i mange andre Kommuner er det ikke saaledes. Dette er til stor Ulempe og Ubehageligheder for mange Skatteydere; det medfører ofte, at Skatteyderen maa betale dobbelt Skat, og han har ganske uhyre store Vanskeligheder, naar Kommunen først har faaet fat i hans Penge, med at faa dem tilbage igen. Renter faar han i alt Fald ikke af sine Penge i den Tid, der medgaar, inden de nødvendige Undersøgelser af Sagen kan finde Sted. Kommunen lukrerer altsaa heraf.

Endvidere mener jeg, at der maa foretages Undersøgelser af den Fremgangsmaade, der fra Skattemyndighedernes Side i den senere Tid udvises overfor Borgerne og i særlig Grad overfor handlende og næringsdrivende. Den Fremgangsmaade, som Skattemyndighederne i Øjeblikket praktiserer for at faa Oplysninger om Skatteansættelsernes Rigtighed, maa i mange Tilfælde anses for at være Indgrib i Privatlivets Fred. Skattemyndighederne kræver Oplysninger, ikke alene om Skatteyderens Indtægter, men ogsaa om hans personlige Udgifter. Dette er krænkende for Privatlivet, og det har ikke været Meningen med Loven, at der skulde gennemføres et saadant Posekigeri, som Skattemyndighederne i Øjeblikket praktiserer. Selvfølgelig skal Borgerne opgive deres Skatteindtægt rigtigt, men jeg mener, at det maa være tilstrækkeligt, naar de handlende og næringsdrivende indsender til Skattemyndighederne Opgørelser, der er udarbejdede af statsautoriserede Revisorer, eller Erklæringer paa Tro og Love. Der bør stræbes efter at etablere et bedre personligt Forhold mellem Borgerne og Skattemyndighederne. Som det i Øjeblikket er, er det ganske utilladeligt, og jeg er ikke sikker paa, om den Maade, hvorpaa der i Øjeblikket gaas frem, overhovedet er lovmedholdelig.